

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.223/20
08.04.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

Налаже вам се да Котески Цветанки из Смед.Паланке ул. Змај Јовина број 21 уручите пресуду Основног суда у Великој Плани К.223/20 од 18.03.2024. преко интернет странице суда.

Прилог: пресуда К.223/20 од 18.03.2024.г.

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.223/20
18.03.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ, као кривични и то судија Угљеша Мачак са записничарем Јасном Максимовић у кривичном предмету против окривљеног Стризовић Томислава из Смедеревске Паланке због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 3 у вези чланом 289 став 3 у вези ставом 1 КЗ по оптужном предлогу ОЈТ Велика Плана Ктo.200/20 од 08.06.2020. године на главном претресу дана 14.03.2024. донео је а јавно објавио дана 18.03.2024. године следећу

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ СТРИЗОВИЋ ТОМИСЛАВ из Смедеревске Паланке ул. Краља Петра Првог бр:114, рођен 18.04.1956.године у Голобоку, општина Смед.Паланка од оца Милуна и мајке Десанке, девојачко Павловић, ожењен, отац двоје деце, држављанин Р.Србије, по занимању варилац, не поседује ништа од имовине, месечни приходи око 30.000,00 динара, осуђиван пресудама Општинског суда у Смедеревској Паланци К.196/95 од 10.10.1996.године због кривичног дела из чл. 33 ст. 1 Закона о оружју и муницији условно на казну затвора у трајању до три месеца, Општинског суда у Смед.Паланци К.646/79 од 22.01.19820.године због кривичног дела из чл.165 ст.1 КЗ РС условно на казну затвора у трајању од три месеца, Окружног суда у Смедереву К.81/76 од 08.06.1976.године због кривичног дела из чл.250 ст.1 т.1 у вези са чл. 16 ст. 1 ОКЗ, ЛМБГ 1804956761013

КРИВ ЈЕ

што се дана 02.07.2016.године око 19.45 часова у Смедеревској Паланци у стању битно смањене урачунљивости није придржавао саобраћајних прописа из чл. 42. ст.1 и 187 ст. 2 и ст. 3 ЗОБС-а на путевима и тиме тако угрозио јавни саобраћај да је довео у опасност тело људи на тај начин што је као возач мотоцикла марке Кавасаки, рег.ознака БГ 18-725 управљао возилом у саобраћају на путу под дејством алкохола јер је у крви имао 1,77 промила алкохола а брзину кретања није прилагодио особинама и стању пута, видљивости, прегледности и другим саобраћајним условима тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види или има разлога да предвиди при чему је био свестан да може проузроковати саобраћајну незгоду и да могу наступити теже последице па је пристао на наступање саме саобраћајне незгоде, олако држећи да тешке последице неће

наступити или да ће их моћи спречити, свестан забрањености свога дела, па приликом кретања у улици Бул. Краља Петра Првог из правца улице Црвене армије ка центру града доласком до раскрснице са Јасеничком улицом брзином од 92,7 км/часу није зауставио возило испред обележеног пешачког прелаза и није пропустио пешака оштећеног Котески Радоја који је прелазио коловоз у улици Бул. Краља Петра Првог са десне на леву страну код кућног броја 99 већ је својим мотоциклом ударио у оштећеног пешака услед ког ударца су обојица пала на коловоз а покојни оштећени Котески Радоје задобија тешке телесне повреде у виду отвореног прелома костију потколенице леве ноге, затворене преломе у пределу левог ручног зглоба, треће метатарзалне кости леве шаке, нагњечне повреде са огуљотинама у пределу главе, грудног коша као и у пределима прстију обе шаке и прстију стопала леве ноге.

-чиме је учинио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл.297 ст. 1 КЗ-а.

Па га суд на основу чланова 4,42,45 и чл. 297 ст.1 КЗ ОСУЂУЈЕ на

КАЗНУ ЗАТВОРА

у трајању од 1-једне године која ће се извршавати по правноснажности пресуде у Заводу за извршење кривичних санкција.

На основу чл.86 и 297 ст.5 КЗ-а окривљеном се изриче мера безбедности забране управљања моторним возилом "А" категорије у трајању од 6-шест месеци од правноснажности пресуде.

Оштећена се за остваривање имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Окривљени се обавезује да суду надокнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

Обавезује се окривљени да ОЈТ Велика Плана на име трошкова кривичног поступка уплати износ од 74.318,78 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, на рачун број 840-1620-21 са позивом на број 91341-Кт.705-16-4235.

Образложење

Пред овим судом Основно јавно тужилаштво из Велике Плана је подигло оптужни предлог Кт.200/20 од 08.06.2020. године против окривљеног Стривовић Томислава из Смедеревске Паланке због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 3 у вези чланом 289 став 3 у вези ставом 1 КЗ. у завршној речи изјави да имајући у виду све доказе који су и зведени на досадашњим претресима сматрам да је учињено неспорним да је окривљени учинио кривично дело које му је стављено на терет на начин како је то описано у оптужном акту. С тим у вези предлажем да се окривљени огласи кривим и да га суд осуди на казну затвора од једне године с тим што суду остављам на оцену да ли ће казну затвора издржавати у просторијама у којима станује или ће бити ефективна казна затвора. Остајем при томе да му се изрекне мера безбедности забрана управљања возилом свих категорија у трајању од 2 године. Што се тиче трошкова предлажем да се окривљени обавезе да

ОЈТ-у на име трошкова надокнади износ од 103.117,00 динара и то на име трошкова неуропсихијатријског вештачења, медицинског, саобраћајног вештачења и накнаде на име одбране браниоца по службеној дужности адв. Шуклетовића у износу од 24.000,00 динара у вези са којим предаје решење Кт.705/16 од 11.02.2020.године.

Бранилац адвокат Александар Шуклетовић из Смедеревске Паланке сматра да тужилаштво није доказало нити суд утврдио да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет а обзиром на изведене доказе, налаз вештака саобраћајне струке, изјашњење вештака исте струке приликом саслушања у овом поступку у ком је децидно навео да не може са тачношћу да тврди да ли се оштећени налазио на пешачком те да је изјавио да ако се није налазио на пешачком окривљени не би био крив за проузроковање незгоде. Такође је рекао да обзиром на траг мотора не може да се изјасни да ли је мотор или окривљени ударио оштећеног и да ли је то било изван пешачког прелаза или на пешачком прелазу. С тим у вези није извршено допусно вештачење које би било везано за саслушање очевидаца за које сматра да је била обавеза суда да буду доведени обзиром да одбрана нема апарат државне принуде и да само суд може да доведе сведоке чија је обавеза по закону да сведоче а који живе на адреси која је суду достављен. У том смислу сматра да је одбрана урадила све да обезбеди присуство сведока неопходно за тачно утврђење чињеница а које су предуслов за виност или невиност окривљеног. Додао је да суд треба да узме у обзир чињеницу да је окривљени доживео тешке телесне повреде и то приликом покушаја да избегне оштећеног како би оштећеном спасао живот па је сам скочио са мотора, оборио мотор, тешко се повредио ударцем главе и тела у ивичњак о чему постоји у предмету докуменатација и био је у коми и лечио се у болници више месеци те сматра да је окривљени, обзиром на своје године и тешке повреде које је доживео приликом избегавања пешака ван пешачког прелаза већ сносио довољно последица и да би било крајње неправедно да буде осуђен на било какву казну. Такође, наводи да је окривљени у тешкој материјалној ситуацији иако по годинама може да иде у пензију он ради и неопходно му је возило, путује у Београд да би издржавао своју породицу. Окривљени до овог удеса није имао удесе у саобраћају иако је вишедеценијски возач нити је кривично осуђиван за дела против безбедности саобраћаја. Предложио је да суд окривљеног ослободи од кривице.

Окривљени Стризовић Томислав предложио је да га суд ослободи од казне и наводи да га је оштећени изазвао па је морао да обори мотор, од тога задобио повреде. Додаје да је професионалац и да је тако реаговао мозгом и оборио мотор је да није удари би га директно и погинули би обојица. Истакао је да је у тешкој ситуацији, да никад није имао удес и да га суд не осуди. Додао је и да је стицајем околности један сведок преминуо а други се не одазива и да се то што је попио две чаше није одмах манифестовало већ тек у болници. Наводи да није алкохоличар да није имао прекршаје па моли суд да и то узме у обзир. Жао му је због свега што се десило. У одбрани наводи да је пре критичног догађаја један његов колега бајкер погинуо па је дошао у кафану, односно клуб бајкера да за његову душу наздрави. Попио је по чашу ракије, упалио мотор и кренуо. Истиче да је дао гас али није возио тако брзо као што пише. Са десне стране пута приметио је да стоји лице које се крсти, зачудио се и почео да кочи. Оштећени је кренуо по сред раскрснице, право на њега. Кочио је оборио мотор да ескивира оштећеног. Наводи да се полегнут мотор кретао и покупио оштећеног. Тренутак удара је био на сред раскрснице. Даље наводи да је ударио главом о ивичњак и онесвестио се. Наводи да је крив али да никада није имао удес, да познаје оштећеног и да је био код њега кући. Додаје да је оштећени већ претходно имао незгода, да се се бацао на хаубу по граду. Додао је да је и сам претрпео преломе, да још осећа последице, да му је то први удес са мотором, да није имао саобраћајку пре овог и да је

возач од 1982 године. Општењени је ишао мимо пешачког преглаза, по сред раскрснице и кретао се тако да је са угла раскрснице кренуо ка цркви док је са друге стране пешачки прелаз. Сматра да није крив, да општењеног није ни пипнуо, клизнуо је мотор и општењеног однео до другог пешачког. Контакт је био на средини раскрснице после пешачког прелаза а после је мотор догурао општењеног до другог пешачког прелаза. Осећао се способним за урапрацљање, владао је собом све време а алкохол само што је попио. Општењени са собом није имао штап за ходање. Почео је да кочи много пре, мотором се кретао лево -десно како се кретао општењени те да има траг кочења. Истиче да је општењени упорно био на центру раскрснице те да се померио прошао би га. Кафана у којој је попио ракију је удаљена око 200 метара.

Општењена Котески Цветанка наводи да је била код куће кад јој је јављено шта се десило, познато јој је да у то време много народа седи у хладовини испред цркве и да су видели шта се десило. Речено јој је да је до незгоде дошло на пешачком прелазу те да је са општењеним увек имала сукоб јер је инсистирао да прелази преко пешачког прелаза пошто је он увек то поштовао и тако прелазио. Сећа се да је са собом носио штап који је као и општењени након незгоде био на пешачком прелазу. Општењени има и ћерку Котески Јасмину. Нема имена сведока који би били сведоци. Истакла је да се општењени једном пре лечио од психичког стања али да није био ни луд, дементан нити болестан. Не зна да ли је у тренутку несреће општењени имао неку терапију али није пио неке друге лекове. Десетак година општењени није пио алкохол. Истакла је и да општењени никада није имао никакву саобраћајку нити био општењен. Једном је имао са колима на леду, али одавно.

У налазу и мишљењу од 19.03.2020. др.Анђелка Величковић наводи да је крв окривљеном узета у 20,45 часова критичног дана и констатовано 1,77 промила. Вештак имајући у виду протек времена од удеса до алкотеситарања наводи могућност да је био у фази ресорпције и да није потребно вршити корективно прерачунавање. Даље наводи да се ради о фази инкоординације или по старој подели фази средњег степена алкохолисаности. Описује да у фази инкоординације долази до знатног општењења интегративних и координационих функција да је испољен пун физиопатолошки и психопатолошки ефекат алкохола што се испољава закаснелим или неадекватним реакцијама, продужава се психичка секунда на око 1,5 секунди, јавља се недовољна синхронизација мишића а покрети постају груби и неодмерени, смањује се осетљивост чула а у психичкој сфери је општењен инхибиторни ефекат моздане коре па емоције и нагони добијају примат у односу на рационалну инстанцу личности и губи се сигурност у просторној и временској оријентацији. Вештак закључује да су у време удеса полазећи од алкохолемије психофизичке способности окривљеног неопходне за безбедно управљање биле битно смањене.

Вештак др.Анђелка Величковић на претресу остаје при свом налазу и мишљењу од 19.03.2020.године а на наводе окривљеног да је пре незгоде попио две чаше ракије наводи да се прерачунавање алкохолемије најпоузданије врши када се узму две вредности алкохола у крви, даху или анализа урина са размаком од пола сата до сат. Навела је да овде нису рађена два тестирања већ једно тако да остаје могућност да се алкохол налазио у фази ресорпције која траје 30-60 минута а напад и 90 чиме је оставила могућност да је вредност у време удеса била нешто нижа. Појашњава да се због тога приликом утврђивања алкохолемије добијене у крви сат времена не прерачунавају јер би било неповољније по окривљеног због додавања 0,15 у фази елиминације. Вештак истиче и да од две чашице ракије не би могла да се оствари никако количина алкохола од 1,77 промила на сат времена од удеса, већ да је морао да попије више. Сложила се да је окривљени био у фази ресорпције и поновила да није

било два мерења. Могуће је да је окривљени конзумирао алкохол пре него што је пио са другарима како је сам навео.

Увидом у пријаву повреда број протокола 7439 ОБ Стефан Високи се утврђује да је 02.07.2016.године у 19.50 часова прегледан окривљени због прелом фронталног и максиларног синуса лево приликом пада.

Увидом у пријаву повреда број протокола 1318 ОБ Стефан Високи од 02.07.2016.године се утврђује да је оштећени Котески Радоје прегледан у 22.30 часова због отвореног прелома леве потколенице, прелома левог ручног зглоба и прелома трећа метатарзалне кости доручја леве руке.

Увидом у извештај о одређивању алкохола у крви број протокола 104 се утврђује да оштећени Котески Радоје 02.07.2016.године у крви која је извађена у 20.35 часова није имало алкохола.

Увидом у извештај о одређивању алкохола у крви број протокола 105 се утврђује да је окривљени у крви која је извађена у 20.45 часова имао 1,77 промила алкохола.

Увидом у записник о увиђају Сн.602-41/16 се утврђује да је до незгоде дошло 02.07.2016.године око 19.45 часова у Смедеревској Паланци на обележеном пешачком прелазу ул. Бул. Краља Петра Првог испред кућног броја 99, да је до незгоде дошло услед обарања или гажења пешака на правом путу без сужења који је асфалт чист, гладак раван, у дневним условима вожње по ведром небу а на путу где се саобраћај одвија у оба смера са физички одвојеним тракама. Ширина улице је 8,85 м, на коловозу су слабије уочљиви саобраћајни знаци, учесник у незгоди је окривљени који је управљао мотоциклом Кавасаки са положеном "А" категоријом а пешак је Котески Радоје.

Увидом у скицу лица места се утврђује да су обележени фиксна тачка, орјентирна тачка и орјентирни правац који је десна ивица коловоза ул. Краља Петра Првог гледано у правцу центра града. Бројем 1 обележен је правац, смер и положај мотоцикла, под бр. 2 траг течности црвене боје и правац кретања пешака, под бр. 3 траг кочења мотоцикла, под бр. 4 траг гребања мотоцикла, под бр.6 папуча отпала са ногу возача мотора, под бр.7 траг гребања мотора о под бр.8 траг течности црвене боје.

Увидом у фотодокументацију ПС Смедеревска Паланка се уочава да је дат приказ ширег изгледа места догађаја гледано из правца улице Црвене армије ка центру, да је приказан траг кочења мотоцикла под бр.3 на сликама, да је обележен траг бр.4 на сликама 5 и 6. На сликама број 7 и 8 шири изглед места догађаја као и место контакта мотоцикла и пешака. Под бројем 9 шири изглед места догађаја и траг гребања приликом пада мотоцикла из правца ул. Црвене Армије према центру. На фотографији број 10 приказан је ближи изглед лица места као и на фотографији број 11. На фотографији број 12 отпала папуча окривљеног, на фотографији број 13 траг гребања мотоцикла приликом пада који се наставља. На фотографијама је приказан и шири изглед лица места гледано из правца центра у правцу улице Црвене армије, изглед пешака, затим изглед повређеног пешака на лицу места, изглед мотоцикла и његов положај као и траг крви на фотографији број 15.

Увидом у извештај ОБ Стефан Високи број 5186 од 27.09.2019.године се утврђује да је достављена пријава повреда од 02.07.2016.године као и историје болести за оштећеног.

Увидом у пријаву повреда број протокола 1317 се утврђује да је оштећени прегледан због повреда 02.07.2016.године у 22.30 часова. Према достављеној историји болести оштећени се лечио због проблема са срцем, дијабетеса од уролошких и психијатријских проблема.

Увидом у налаз и мишљење др. Миомира Кражића од 10.01.2020.године се утврђује да је оштећени у саобраћајној незгоди задобио тешке телесне повреде које нису биле смртоносне нити опасне по живот оштећеног а то су отворени прелом потколенице леве ноге, прелом левог ручног зглоба и треће МЦ кости леве шаке као и многобројне контузије са огуљотинама главе, грудног коша и нагњечења са огуљотинама прстију обе шаке као и прстију оба стопала. Отпуштен је из болнице у стабилном стању 21.07.2016.године. Вештак закључује да је Котески Радоје био тежак хронични болесник који је и пре саобраћајне незгоде више пута био лечен због разних хроничних болести а до погоршања наведених основних тешких хроничних обољења дошло је због природе и карактера самих обољења а не и као последица његовог повређивања критичном приликом. Вештак побраје хроничне болести оштећеног и закључује да је његова смрт природна те да није у узрочно последичној вези са повредама задобијеној у саобраћајној незгоди 02.07.2016.године.

На претресу вештак остаје при свом налазу и мишљењу, потврђује хроничне болести оштећеног и објашњава како је дошло до његове смрти.

Увидом у налаз и мишљење вештака Ненада Младеновића од 23.02.2020.године се утврђује да је у незгоди учествовао мотоцикл Кавасаки којим је управља окривљени, да је регистрација истекла 23.07.2015.године и пешак оштећени. Вештак наводи да возач мотоцикла за време вожње није носио на глави хомологовану заштитну кацигу и иста је била причвршћена на задњем делу оклопа мотоцикла. Вештак претпоставља да су оштећења на оклопу са десне стране мотоцикла настала након обарања и клизања по поду. Констатује положај мотоцикла и трагова у односу на фиксну тачку, орјентирну тачку и орјентирни правац и наводи да положај пешака није фиксиран а на основу фотографија са увиђаја се види да је био на лицу места. Према овим фотографијама пешак се налазио у положају приближно паралелном уздужној оси коловоза тако да су се ноге пешака налазиле на локацији на којој је пронађен траг крви који је на скици са лица места означен бројем два. Анализом трагова вештак закључује да при кретању мотоцикла дуж трага кочења означеног на скици лица места под бројем 3 не би било могуће да се истовремено креће и дуж трага означеног на скици под бројем 4. Место судара подужно гледано је било испред или најкасније у нивоу локације трага крви означеног на скици под бројем два. У том смислу објашњава да како у судару тело пешака бива одбачено у правцу резултанте брзина возила и пешака то траг крви не би могао бити пре места судара па би место судара подужно по коловозу морало бити испред или најкасније у нивоу локације трага крви. На основу анализе програмом виртуал креш оштећени се налазио на 29,5 м од орјентирне тачке а до момента судавора по коловозу је прешао пут од око 4,5 м. Обзиром на уочљив штап сматра да ако га је користио као помагало његова брзина је била око 2 до 2,8 км/час. У противном, ако се кретао нормалним ходом брзина кретања би била 2,9 до 3,5 км/час а просечна 3,2 км/час. Вештак даље наводи да је у избегавању опасности од налета на пешака мотоциклиста реаговао форсираним кочењем и скретањем у лево па је формиран траг кочења дужине 10,7 м блаже укошен у лево. Након контакта са оштећеним мотоцикл и окривљени нису одмах оборени на подлогу већ су се на једном делу пута, због поремећене стабилности кретали до пада на подлогу. Због уоченог трага крви који је потицао од окривљеног а налазио се на 58,3 м од орјентирне тачке произилази да је пре овог одстојања пао са мотоцикла на коловоз. На основу параметара вештак утврђује да је брзина кретања мотоцикла непосредно пре предузетог кочења износила не мање од 92,7 км/час. Симулацијом кроз програм Виртуал креш добијено је да је мотоцикл вожен брзином од 120 км/час док се пешак кретао средњом брзином од 2,85 км/час. Вештак ову разлику у добијеној брзини објашњава тиме што су у прорачуну коришћени минимални коефицијенти и све околности које су

повољније за возача. Мотоциклиста је реаговао форсираним кочењем кад је од места незгоде био удаљен 41,5 м. Пешак је по коловозу до тренутка судара прешао пут од 4,5 м за време од 5,7 секунди. За зауставни пут мотоцикла при брзини од 92,7 км/час потребно је 91,8 м или 6,1 секунда. На основу овако изведене анализе мишљења је да је возач мотоцикла управљао брзином знатно већом од дозвољене у насељу и пресецањем путање кретања пешака који се на пешачком прелазу кретао преко коловоза и имао право првенства пролаза, створио опасну ситуацију узрочно везану за настанак саобраћајне незгоде.

Вештак Ненад Младеновић на претресу остаје при свом налазу и мишљењу и додаје да је налаз рађен на основу документације са лица места, записника о извршеном алкотестирању, увиђаја као и налаза и мишљења вештака др. Кражића. Обзиром на наводе окривљеног да се оштећени кретао по сред раскрснице наводи да се из списка предмета не може поуздано и прецизно утврдити место саобраћајне незгоде. Наводи да се тело оштећеног након незгоде налазило на пешачком прелазу и то по ширини гледано отприлике по средини а када се имају у виду повреде-прелом леве потколенице и шакве, мишљења је да се мотор и пешак у моменту судара нису у потпуности преклапали. Самим тим одбачај пешака у правцу судара је био мали или га уопште није ни било па је на основу тога определио место судара. Потврђује да тело оштећеног није могло бити иза места судара, него на том месту или испред. Додаје да су ознаке пешачког прелаза 5 м. Вештачењем није било могуће утврдити да је оштећени дијагонално прелазило раскрсницу, односно да је започео прелазак коловоза ван пешачког прелаза али је мишљења да се у моменту судара налазио на пешачком прелазу. Појашњава да не постоји зона пешачког прелаза већ само пешачки прелаз и да се кретао на пола метра од пешачког прелаза не би био на пешачком прелазу. На раскрсници постоје семафори али ако не раде, поступа се по општим правилима саобраћаја. Траг 4 може да указује да је мотор био оборен али и да је од неке друге незгоде. Сматра да је немогуће да је мотор био у усправном ставу и да је он формирао траг број 4.

На основу изведених доказа утврђено је да је окривљени дана 02.07.2016.године око 19.45 часова управљао мотоциклом марке Кавасаки рег.ознака БГ 18-725 улицом Бул. Краља Петра Првог у Смедеревској Паланци при чему се кретао из правца улице Црвене армије ка центру града. Оштећени Котески Радоје прелазило је улицу на раскрсници са Јасеничком улицом и прелазило коловоз улице Булевар Краља Петра Првог са десне на леву страну у близини кућног број 99. Услед повреда окривљени и оштећени су превезени у ОБ Стефан Високи у Смедеревској Паланци и у вези са прегледом сачињене су пријаве повреда. Од окривљеног и оштећеног узета је крв ради утврђивања алкохолемије и том приликом утврђено да оштећени није имао алкохола у организму а окривљени је имао 1,77 промила алкохола. Записником о увиђају су означени основни параметри и чињенице везане за насталу саобраћајну незгоду, утвђене фиксна, орјентирна тачка и орјентирни правац те дато стање коловоза. На основу записника о увиђају прегледност на овом делу пута је била добра као и услови видљивости. Вештак саобраћајне струке Ненад Младеновић наводи да се у ситуацији када на раскрсници не раде семафори примењују општа правила у саобраћају. На основу скице лица места утврђује се да су на раскрсници видно обележени пешачки прелаз и да су обезбеђени затечени трагови као и положај оштећеног на лицу места. Све ово поткрепљено је фотодокументацијом која приказује шири и ближи изглед лица места, положај оштећеног на коловозу и трагове који су настали након контакта мотоцикла и оштећеног, све до положаја где је затечен заустављен мотоцикл. Окривљени у одбрани оспорава количину алкохолу у организму која је утврђена и наводи да се осећао сигурним за вожњу те да је утицај попијеног алкохола од 2 чашице

ракије непосредно пре почетка управљања мотоциклом осетио тек у болници. Вештак др. Анђелка Величковић у свом налазу и мишљењу при којем остаје и на претресу даје стручно објашњење на основу чега је утврдила да је алкохолемија која је утврђена приликом мерења од 1,77 промила она која одређује степен алкохолисаности по старој подели и фазу алкохолисаности по новој подели. Вештак као стручан и непристрасан објашњава да наведена количина алкохола која је конзумирана од стране окривљеног према његовој изјави није могла да доведе до утврђеног степена алкохолисаности и да је могуће да је пио и пре догађаја који наводи да је био у кафани а пре него што је сео на мотор. Свакако, вештак наводи и да је утврђени степен алкохолисаности повољнији по окривљеног јер да се налазио у фази елиминације степен алкохолисаности би растао за 0,15 %. У том смислу наводи браниоца окривљеног да није тачно утврђен степен алкохолисаности и да је потребно испитати сведока на те околности нису прихваћени. Јасно је да је окривљени пре незгоде конзумирао алкохол па испитивање предложених сведока на ту околност Митровић Зорана и Поповић Саше није прихваћено. Вештак др. Анђелка Величковић не спори да је морао пити и непосредно пре догађаја који окривљени наводи у кафани. У прилог сагласности доказа о количини алкохола указује и да је узимањем крви егзактно утврђена количина алкохола у крви и да је чак и ова количина повољнија по окривљеног. Окривљени се приликом управљања мотоциклом није придржавао члана 187 ст. 2 и ст. 3 ЗОБС-а на путевима и на основу његове изјаве и осталих доказа био свестан да након конзумирања алкохола ступа у саобраћај као учесник. Окривљени даље у одбрани наводи да је сео на мотор, дао гас и кренуо улицом Булевар Краља Петра Првог те да је због кретања оштећеног ван пешачког прелаза а преко улице у раскрсници био принуђен да реагује кретањем лево десно, обарањем мотора те да је услед клизања мотора дошло до одгуривања оштећеног. Оваква одбрана окривљеног није потврђена ни једним доказом. Скицом лица места и фотографијама је утврђен положај оштећеног након незгоде а у просторном окружењу. Вештак саобраћајне струке Ненад Младеновић сматра да је место незгоде подужно гледано било испред или најкасније у нивоу локације трага крви означеног на скици под бројем два. Увидом у фотографије са лица места се утврђује да је оштећени у непосредној близини трага број 2 затечен на лицу места и да је то на пешачком прелазу. Вештак саобраћајне струке у свом налазу и мишљењу анализом трагова закључује да при кретању мотоцикла дуж трага кочења означеног на скици лица места под бројем 3 не би било могуће да се истовремено креће и дуж трага означеног на скици под бројем 4. Такође, да се тело оштећеног након незгоде налазило на пешачком прелазу и то по ширини гледано отприлике по средини а када се имају у виду повреде-прелом леве потколенице и шаке, да се мотор и пешак у моменту судара нису у потпуности преклапали па самим тим одбачај пешака у правцу судара је био мали или га уопште није ни било па је на основу тога определио место судара. Вештак објашњава да након контакта са оштећеним, мотоцикл и окривљени нису одмах оборени на подлогу, већ су се на једном делу пута, због поремећене стабилности кретали до пада на подлогу. Наведено је јасно и на основу скице лица места, трагова и фотографија са лица места. Дакле, наводи окривљеног о уочавању пешака на раскрсници ван пешачком прелаза и његовом маневру, обарања мотоцикла да спречи директан судар са оштећеним нису могли бити прихваћени. Изведеним доказима је потврђено да оштећени није захваћен целом фигуром и одатле налаз и мишљење и вештака саобраћајне струке да у процесу судара тело пешака није било одбацивано на већу даљину и да се у зауставној позицији налазило у близини места незгоде. Током увиђај фиксирани су сви трагови на месту незгоде у појасу како је то захваћено скицом лица места и фотографисани су трагови. Траг 4 је фотографисан и његово присуство није од утицаја на утврђено чињенично стање да је дошло до пресецања пута пешаку

од стране окривљеног који је мотоциклом управљао брзином знатно већом од дозвољене за возњу у насељу. Вештак саобраћајне струке као непристрасно и стручно лице даје објашњења трагова и изјашњава се о трагу број 4. Суд овакав налаз прихвата и налази да овај траг не утиче на утврђену узрочно-последичну везу између радњи окривљеног и настале последице. Свакако је суд позван да цени доказну снагу сваког од трагова. Траг број 4 не може бити доказ одбране, када се имају у виду други докази, да је пештак затечен ван пешачког прелаза и да је пре контакта мотоцикл оборен. Сведок Стојиловић Александар који је предложен од стране одбране је очигледно недостижан и његово присуство није могло да се обезбеди а разлози економичности и ефикасности уз непротивречност изведених доказа и њихову појединачну снагу нису захтевали да нужно буде испитан. У погледу навода одбране да је он очевидац јасно је да избегава долазак пред суд а осталим доказима о начину кретања оштећеног је са извесношћу потврђено да се кретао по пешачком прелазу. Одбрана је на претресу истакла као очевидца Петровић Миролуба за којег није потврђено да је био на лицу места а свакако је намера одбране да се одуговлачи поступак, јер су били упознати са претресом и на уводним излагањима да су дужни да предложе доказе а изведеним доказима је утврђено да одбрана када говори о томе да је оштећени преко раскрснице и мимо пешачком прелаза кренуо да пређе улицу срачуната на избегавање кривичне одговорности. У том погледу и наводи браниоца у завршној речи нису могли бити прихваћени. Оштећени је имао одређене хроничне болести и од њих лечен и пре саобраћајне незгоде што се све види из историје болести која је достављена од стране ОБ Стефан Високи. Вештак медицинске струке наводи о којим се то болестима ради и искључује да је смрт настала услед незгоде. Вештак медицинске струке утврђује које су повреде настале у склопу саобраћајне незгоде: отворени прелом потколенице леве ноге, прелом левог ручног зглоба и треће МЦ кости леве шаке као и многобројне контузије са огуљотинама главе, грудног коша и нагњечења са огуљотинама прстију обе шаке као и прстију оба стопала. Оштећени у тренутку незгоде није имао алкохола у крви уредно је започео прелазак улице на пешачком прелазу и наводи одбране о узроку незгоде у ранијим здравствени проблемима оштећени нису прихваћени као ни наводи о ранијем бацању оштећеног на хаубе возила. У погледу изјашњавала се и сведок Котески Цветанка која је потврдила да је оштећени био савесни пешак поштовао правила саобраћаја и увек уредно прелазио улицу на пешачком прелазу, затим да није имао већих здравствених проблема као ни са алкохолом. Оштећени је задобио тешке телесне повреде како су од стране вештака медицинске струке квалификоване. Окривљени је према вештаку возио брзином од 92,7км/х а према програму Виртуал креш са унетим параметрима 120 км/х наведено јасно указује да је и поред предузетог кочења у односу на брзину кретања оштећеног она била таква да је пресекао пут оштећеном који се кретао пешачким прелазом и имао првенство пролаза. Брзина окривљеног је противна члану 42. став 1 ЗОБС-а на путевима односно није била таква да може возило да заустави пред сваком препреком коју у датим условима може да види или има разлога да предвиди. Способности окривљеног да управља својим поступцима и предузима радње су биле битно смањење али је исти могао да схвати значај радњи које чини односно да се као учесник у саобраћају непридржава саобраћајних прописа из члана 42 став 1 и 187 став 2 и став 3 ЗОБС-а на путевима и да је то забрањено. Окривљени је на начин наведен у изреци угрозио јавни саобраћај да је довео у опасност тело људи при чему је био свестан да може проузроковати саобраћајну незгоду и да могу наступити теже последице па је пристао на наступање саме саобраћајне незгоде, олако држећи да тешке последице односно тешке телесне повреде оштећеног неће наступити или да ће их моћи спречити. У радњама окривљеног садржани су елементи кривичног дела тешко дело против безбедности

јавног саобраћаја из члана 297 став 1 КЗ за које је предвиђена казна затвора од једне до осам година уз обавезно изрицање мере безбедности забране управљања моторним возилом.

Код одређивања кривичне санкције суд је ценио протекло време од критичног догађаја, године живота, од отежавајућих ранију осуђиваност. Окривљени је осуђен на казну затвора у трајању од 1-једне године и одређено да је ће се извршавати по правноснажности пресуде у заводу за извршење кривичних санкција. Оваква кривична санкција је према мишљењу суда адекватна тежини повреде заштићеног добра, остварује сврху кажњавања из члана 42 КЗ и у довољној мери ће утицати на окривљеног и друга лица да не чине кривична дела.

Окривљеном је уз казну изречена на основу члана 86 КЗ и мера безбедности забране управљања моторним возилом А категорије у трајању од шест месеци од правноснажности пресуде, полазећи од тежине учињеног кривичног дела и последице. Одређено време забране је довољно да се код окривљеног учврсти обавеза поштовања закона посебно саобраћајних прописа односно опасност од непоштовања саобраћајних прописа.

Оштећена је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступка имајући увиду да изведени докази нису били довољни за потпуно или делимично одлучивање.

Суд је обавезао окривљеног да надокнади трошкове кривичног поступка али је одлучио да се о њиховој висини одлучи посебним решењем након правноснажности пресуде.

На основу члана 264 ЗКП окривљени је обавезан и да ОЈТ Велика Плана надокнади трошкове поступка у износу од 74.318,78 динара за извршено медицинско, психијатријско и саобраћајно вештачење као и на име трошкова одбране браниоца по службеној дужности, у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ дана 18.03.2024.године.

Поука:

Против ове пресуде је дозвољена жалба у року од 8 дана од дана пријема Апелационом суду у Београду преко овог суда.

